

Berlingske - d. 31/7-93

Blodige fordomme om Jehovas Vidner

AF GERHARD NIELSEN
Informationssekretær
Jehovas Vidner

I et debatindlæg i Berlingske Tidende den 26. juli tillægger psykoanalytiker Cecil R. Lykkebo-Malka Jehovas Vidner et blodigt ansvar. Med Ekstra Bladet som sin vigtigste oplysningskilde mener han, at der er grund til at vende debatten i den »rigtige« retning – hans egen retning.

Tegneren Tom Wikborg har på glimrende vis illustreret, hvordan en »frelst« psykoanalytiker med »farvede« briller og glorie er i færd med at give Berlingske Tidendes læsere bind for øjnene, selv om han foregiver alene at ville få Jehovas Vidner til at Vågne Op.

I indlægget demonstrerer han til fulde nogle yderst skumle hensigter. Han mener, at der foregår en kynisk, meningsløs og uhyggelig manipulation. Det må der gøres noget ved. Lad os ikke spilde tiden med sensationer, messer han, og skynder sig så med at gøre en sensation ud af, at Jehovas Vidner holder sig til Bibelen og be-

trakter dens forskrifter med dødelig alvor.

Den manipulation, han mener sig kaldet til at afsløre, praktiserer han selv på helt forbilledlig måde. Han manipulerer med Berlingske Tidens læsere ved, at han som psykoanalytiker gør sig klog på både blod og teologi. Og hvad angår hans egen metier, som han burde forstå sig på, så mener han, at »tanker er toldfrie«. Men hvis tanker var toldfrie, hvorfor i alverden er der så brug for psykoanalytikere til at rette op på de stakkels mennesker, hvis tanketold er forfaldet til betaling?

I denne psykoanalytikers univers er liv og død åbenbart eneste pålidelige målestok for, om noget er godt eller ondt. Men i virkeligheden er de jo en dæmonisk påstand, at et menneske vil og bør give alt i bytte for sit liv. Det gælder måske for mange, men bestemt ikke for alle. Den tankegang har med held været benyttet til at forføre hele nationer, for med truslen om død har man fået folk til at afsværge alt, hvad der er sandt, kært og godt. Men Jehovas Vidner lader sig ikke true med ud-

sigten til død. Hverken når det drejer sig om oplæring i våbenbrug eller andre krænkelse af Guds love. De foretrækker at dø, hvis det er det eneste alternativ. Det er det heldigvis sjældent. Men mennesker med en sådan tankegang forvirrer psykoanalytikeren. Han forstår dem ikke.

Hvilke løgne fremfører han så i sit demagogiske korstog? For det første påstår han, at Jehovas Vidner må modtage 99 procent af alle blodkomponenter. Han må have fået noget helt galt i halsen. Det forholder sig faktisk lige omvendt. Jehovas Vidner siger konsekvent nej til alle blodets hovedbestanddele, røde såvel som hvide blodlegemer, blodplader og blodplasma. Om nogen Jehovas vidner vil modtage nogle af de minimale bestanddele udvundet af plasma såsom koagulationsfaktorer eller globuliner er op til deres egen samvittigheds afgørelse, og nogle Jehovas Vidner vælger da også her at sige nej tak. Psykoanalytikeren peger selv på, at der skal mange tusind portioner blod til et bløderpræparat. Hvordan kan han så

hævde, at de sammen med vand udgør størstedelen af blodet?

I sin anden løgn farer han frem med bål og brand mod en organisation, som han prøver at få til at fremstå, som om den betragter sig selv som ufejlbarlig. Men den betragter netop ikke sig selv som ufejlbarlig. Jehovas Vidner indrømmer gerne åbent nogle fejltagelser, de har gjort sig skyldige i, men når det drejer sig om blodspørgsmålet, er der ikke grund til at gøre nogle indrømmelser. Tværtimod. At Jehovas Vidners forståelse af Bibelens forbud mod blod er rigtig, bekræftes både af historien og af den seneste tids erfaringer. Det er da ikke kun Jehovas Vidner, der har fået hospitalerne til at skære så drastisk ned på blodforbruget. Nogle læger takker endda Jehovas Vidner for deres stædighed, fordi den i flere tilfælde har tvunget lægerne til banebrydende nytænkning, der ikke alene kommer Jehovas Vidner til gode.

Det lugter fælt af demagogisk propaganda, når Jehovas Vidner bliver fremstillet, som om de kun beskæftiger

sig med forbud mod blod, og at medlemmerne dør på stribe. I sandhedens interesse bør man fremhæve, at der findes mange håbløst syge, der desværre dør, uanset om de får blod eller ej. En del dør endda som et direkte resultat af, at de har fået blod. Måske var det inficeret eller uforligeligt. Desuden bør man også have øje for de mange, hvis liv endelig har fået mening, og for dem der har sluppet usunde, dødbringende laster, netop fordi de er blevet Jehovas Vidner.

En psykoanalytiker, der har stærk tilknytning til tidligere Jehovas Vidner, burde vide bedre. Men måske har netop den omstændighed givet ham en psykisk blokering, der hindrer, at tingene ses i rette perspektiv? Eller har han ladet sig hverve som uskyldig agent for en ondsindet propaganda, der tydeligvis får sine kugler støbt ét og samme sted? Under alle omstændigheder er det uanstændigt og utilstedeligt at slå plat på en drengs tragiske død for at kunne få lejlighed til at ride nogle af sine fordomsfyldte kæpheste.